

Podoba systému organizace LLM a jejího vedení v budoucnosti.

Od obnovení Ligy lesní moudrosti uběhlo již 13 let. Tehdy v začátcích samozřejmě vyvstala otázka jak by měla staronová organizace vypadat. Protože jsme nechtěli budovat organizaci o mnoha organizačních člancích, prosadili jsme tehdy ten nejjednodušší systém: náčelnictvo-kmeny. Od tohoto systému jsme si slibovali malou náročnost na řízení organizace, minimální nároky na potřeby personální a finanční. V době, kdy bylo potřeba teprve začít budovat členskou základnu a nenechat rozpliznout podobu LLM do nějaké tábornické všehochuti, v době, kdy nikdo z nás neměl naprosto žádnou zkušenost s managementem neziskové organizace, to bylo jistě to nejpříjemnější řešení. Myslím, že se tehdy skutečně podařilo zhruba do roku 1994 vybudovat členskou základnu, která sice v dalších letech prodělala další vývoj, ale nezměnila se nějak dramaticky. Každopádně se vytvořilo jádro organizace a určitá komunita lidí, která byla a stále je částečně ochotna pro stávající Ligu pracovat dobrovolně a bez nároků na finanční odměnu.

Velikým plus, které cítíme všichni, je určitě vytvoření rodinné pospolitosti několika desítek lidí, které dnes už k sobě poutají nejen podobné názory na život, ale také více než deset let společných zážitků na akcích LLM.

Tato skutečnost má ale také svůj rub.

Díky zmíněnému systému jsme nikdy nevyřešili problém co s jednotlivci, kteří se přihlásí na ústředí protože mají zájem o členství. Jak je začlenit do systému, jak využít jejich schopností a znalostí, mnohdy velmi zajímavých a neobvyklých.

Díky tomu je dnešní podoba Ligy poněkud jednotvárná, ale co je horší, nemáme čerstvé síly, které by nahrazovaly průběžně lidi, sloužící celé organizaci na nejvyšší úrovni. Logicky: kmeny jsou víceméně uzavřené komunity lidí se svým vlastním programem, tradicemi a zvyky. Náčelníci a další osoby ve vedení jsou lidi, kteří dělají tuto činnost jen díky svému nadšení a zájmu pro věc. Právem využívají střechu organizaci pro usnadnění práce, pro získání financí, pro získání informací a vědomostí, použitelných pro zlepšení činnosti. Zcela logicky je nesmyslné očekávat od těchto, beztak už nadměrně vytížených lidí, nějakou další práci pro organizaci. Je pro ně dokonce dost problematické vysílat své lidi na ligové akce, které jsou přídatkem k jejich vlastnímu programu akcí. Proto lze jen omezený počet kmenů vídat na akcích Ligy a některé kmeny vůbec ne.

Liga to jsou tedy kmeny a za daného systému nelze do Ligy dost dobře začlenit nic jiného než kolektivy lidí. Paradoxně tak organizace, která má nárok na přídomek "hlavní bašta woodcraftu" nemá možnost uspokojit potřeby jednotlivců nebo třeba jen sympatizantů z jiných organizací, či lidí kteří se prostě organizovat nechtějí.

Současná Liga tak setrvává na podobě organizace, jaká tu byla již před druhou světovou válkou a nemá vyhlídky na jiný vývoj. Svět se ale neuvěřitelně změnil. Jako komunita lidí je Liga pro nezasvěcené mnohdy trochu neprůhledná neboť řada lidí vnímá znění našich programových proklamací jako klišé. Jako by tam nebylo nic co by vyjadřovalo postoj k současnému světu. Liga se navíc navenek prezentuje především jako spolek milců Indiánů což mnohdy máte lidi, kteří si v lepším případě vytvořili vztah k Indiánům kdysi ve svém dětství skrze knihy Karla Maye, v horším případě mají vztah k Indiánům deformovaný předsudky západní civilizace a chápou nás jako schizofreniky

nebo zvláštní devianty.

Domnívám se, že je třeba se začít bavit o tom, zdali není skutečně načase s tím něco dělat.

Jestliže jsem použil slovo bavit, učinil jsem tak záměrně. Často sice slyším výtky typu: "Řeči nemají cenu. Přijď s nějakým projektem, sežeň si lidi, kteří za tebou půjdou a jednej." Já si ale myslím, že v tomto případě jde o věc natolik zásadní, že je důležité, aby byli přinejmenším náčelníci kmenů a ohnivci získáni pro debatu o těchto věcech neboť Liga je také jejich a jde o zásadní změnu, která by předznamenala úplně nový vývoj v českém hnutí woodcraftu. Nejsem politik a Liga není politická strana. Nejde o předvolební propagandu. Jde mi o široký konsensus lidí, které mám rád a se kterými nehodlám bojovat.

No a proč se vlastně vůbec o tom bavit? Proč vůbec vnáším neklid do idylického tábora woodcrafterů?

O tom píší ve své úvaze na téma filozofie woodcraftu pro budoucnost.

Pokud jsem uvedl svůj názor, že organizační systém Ligy je zastaralý, neměl jsem v úmyslu vyjádřit opovření nad kmenovým zřízením. Liga bude vždy tvořena kmeny, protože posláním woodcraftu je především výchova jednotlivce. Vychovávat jednotlivce v kolektivu vrstevníků, kteří si vládnou sami, jen za dozoru dospělých, je geniální Setonova myšlenka, kterou následovala mnohá další hnutí, která z woodcraftu vycházela. Vždy bude důležité, aby kmeny ortodoxních woodcrafterů existovaly a tvořily tvrdé jádro Ligy.

Myslím ale, že dnes je to už málo, a že nestačí postavit Ligu jen a jen na kmenech. To co by Liga měla teď udělat, cestu kterou by měla do budoucnosti nastoupit, je vytvořit projekty, které vyhoví jednotlivcům, rodinám, mikrokolektivům lidí. A to jak woodcrafterům, tak lidem z jiných příbuzných hnutí, ale i lidem majícím nechuť příliš se organizovat. Liga by se měla otevřít lidem, kteří se budou schopni přihlásit k několika málo základním principům, ale kteří nebudou chtít následovat věci charakterizující ortodoxní kmeny. Mám na mysli především orlí pera, hlubší ideologii woodcraftu, sněmování a obřady a indiánskou motivaci. Myslím, že bychom v budoucnu měli vedle sebe tolerovat lidi, kteří jsou např. hluboce založeni pro přírodu a ekologii nebo jsou zručnými řemeslníky v oboru táborových řemesel, velmi zkušenými táborníky, horolezci, turisty, cestovateli a podobně, a kteří přitom sympatizují s woodcraftem, ale nemají a nechtějí mít tak tvrdé jádro jako ortodoxní woodcrafteri.

Ruku v ruce s otevřením dveří pro takové lidi by měla Liga jako organizace přejít na management moderní nevládní a neziskové organizace, tak jak je to běžné u jiných organizací. Znamená to vytvoření placených funkcí dotovaných fundraisingem a grantovými programy. Znamená to vytvořit systém, ve kterém jsou lidé v jednotlivých funkcích nahraditelní jinými lidmi, tak jak je to běžné jinde. Znamená to opustit představu, že Liga se bude rozvíjet jen na základě dobrovolnické práce a s minimálními finančními prostředky. Liga by tak mohla v budoucnu poskytnout práci mladým lidem a to nejen v Praze, ale kdekoli jinde, kde by se tito lidé rozhodli realizovat nějaký ambiciózní projekt. V budoucnu by se tak mohla například objevit centra woodcrafterské výchovy, woodcrafterské školy v přírodě, základní školy s využitím woodcrafterského výchovného systému podobně jako existují centra ekologické výchovy a školy s

alternativními programy. Liga by mohla participovat na evropských projektech s jinými organizacemi, které jsou jí nějak blízké. Jedině tak se může organizace woodcrafterů stále rozvíjet a stávat se útočištěm nových lidí s novými myšlenkami a čerstvými silami.

Zde je několik otázek. Odpovědi na tyto otázky mohou zároveň dát odpověď na otázku jak se bude vyvíjet organizace a hnutí woodcraftu v budoucích letech:

1) Jsme si ochotni připustit, že někteří woodcrafteri v budoucnu nemusí být nutně členy kmene, nemusí nutně plnit činy, nemusí konat sněmy a obřady a nemusí sledovat indiánskou motivaci? Jsme přesto ochotni je přijmout mezi sebe jako rovnocenné, i když formálně neodpovídají současné normě, ale hlásí se k myšlence a přicházejí k naší studni z jiného směru?

2) Jsme schopni věřit tomu, že větší tok financí nemusí nutně zničit vztahy mezi lidmi, které vznikaly od obnovení Ligy v roce 1990?

3) Je možné, aby se Liga nadále rozvíjela jen na základě dobrovolnické práce?

4) Jsme nakloněni myšlence reformování systému organizace a vedení Ligy tak, abychom mohli myšlenky woodcraftu šířit ještě jinak než výchovou jedince v rámci původního výchovného systému?

v březnu 2003
Logan

Martin Kupka